

ת"פ 20140/07/14 - מדינת ישראל, רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד אברהם חיים טובול, דניאל גיטלמן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 20140-07-14 מדינת ישראל ואח' נ' טובול ואח'
בפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי

המאשימה 1. מדינת ישראל
2. רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור
מרכז ותיקים מיוחדים

נגד
הנאשמים 1. אברהם חיים טובול
2. דניאל גיטלמן

הכרעת דין בעניינו של נאשם 1

רקע

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו 250 עבירות של הברחת טובין, בניגוד לסעיף 211(א)(1) ביחד עם סעיף 218 לפקודת המכס (להלן: "**הפקודה**"), החזקת טובין מוברחים מבלי שהוכיח כי יש לו הצדק כדי להחזיקם, בניגוד לסעיף 211(א)(2) ביחד עם סעיף 218 לפקודה, הטעיית פקיד מכס בפרט העלול לפגוע במילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 212(א)(9) לפקודה, 250 עבירות של עשיית מעשה כדי להתחמק מתשלום מס קנייה, בניגוד לסעיף 22(א)(5) לחוק מס קנייה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952, ושימוש במרמה או תחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, בניגוד לסעיף 117(ב)(8) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימש הנאשם כראש רשת ישראלית להברחה סיגריות ולהפצתן, דרך שדה התעופה נתב"ג, ביחד עם אחר המתגורר באוקראינה. נאשם 2 שימש כבלדר ביחד עם שלוש בלדריות נוספות. נטען כי ביום 7.7.14 הגיעו בטיסה מקייב לנתב"ג בלדריות עם נאשם 2, ויחד הביאו עימם 2510 חפיסות סיגריות, ב-4 מזוודות.

במסגרת חקירה שהחלה במקום, הוצגו המעורבים בביצוע העבירות בפני נאשם 1, וזה שיקר והטעה את פקידי המכס כאשר טען כי הוא אינו קשור למעורבים, חרף היכרותו האישית עם בלדרית בשם לנה. עקב כך, שוחרר הנאשם ללא חקירה.

נטען כי הנאשמים פעלו במטרה להבריח ולהפיץ טובין מוברחים, הפעילו וגייסו בלדריות מאוקראינה, וכן גייסו כספים למימון רשת ההברחה. הנאשמים השתמטו מתשלומי מס קניה בסכום של 44,426 ₪, ומתשלומי מע"מ בסכום של 9,624 ₪.

למען שלמות התמונה יצוין כי נאשם 2 הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית וצרף כתב אישום נוסף. אמנם בעת הגשת כתב האישום המתוקן בשנית צוין כי זה מוגש בעניינו של נאשם 2, ואולם הצדדים בחקירותיהם ובסיכומיהם לא התייחסו לעבירות בהן הואשם הנאשם בכתב האישום המתוקן, ואשר אינן מופיעות בכתב האישום המתוקן בשנית, קרי, הצדדים התעלמו מכך שהנאשם הואשם מתחילה בביצוע העבירות של הברחת טובין ושל עשיית מעשה להתחמק מתשלום מס קניה 250 פעמים (להבדיל מפעם אחת על פי כתב האישום המתוקן בשנית); כן התעלמו מהעבירה של מרמה או תחבולה בהתאם לחוק המע"מ. לפיכך, הכרעת הדין תתייחס לכתב האישום המתוקן בשנית, ולא לכתב האישום המתוקן.

בתשובתו לאישום כפר הנאשם במיוחס לו. הוא שלל את הטענה כי שימש כראש רשת להפצת סיגריות וטען כי רובו הגדול של כתב האישום, בכל הנוגע לארועי ה-7.7.14, אינו מייחס לו מעורבות במעשה. באשר לטענה כי הטעה פקידי מכס, טען כי במעמד הברור שנערך לא זיהה את המעורבים.

הנאשם אישר כי נתפסו הסיגריות האמורות בחזקת נאשם 2, הבלדרית לנה ואדם בשם שמשון גפני, ואולם טען כי הגיע לשדה התעופה על מנת להסיע ליבניאל זוג מבוגר שהגיע לחתונה בארץ. לדבריו, לבקשת אחיו רפאל, המתגורר באומן, ביקש מגפני לסייע בהסעת שלוש נשים שהגיעו לארץ ודאג להן, ואולם כפר בכך כי עשה זאת לצורך העברת הסיגריות או כי ידע על ההברחה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את הראיות ואת העדים שהעידו בפניי, אני מוצאת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה, והוכיחה את העבירות בהן הואשם הנאשם, שכן בחינת הראיות מלמדת כי הנאשם היה מעורב באופן ממשי ואקטיבי בפעילות ההברחה, ומעורבותו חרגה מגדרו של מי שעושה טובה לאחיו ואך דואג להסעת הבלדריות. עם זאת, לא עמדה המאשימה בנטל להוכיח כי הנאשם עמד בראש רשת להברחת סיגריות, הכל כפי שיפורט להלן.

כאמור, הצדדים אינם חלוקים על כך כי לישראל הוברחו ב-7.7.14, 4 מזוודות, ע"י בלדריות ונאשם 2, כי לא הוצהר דבר באשר לתכולת המזוודות במכס, ולא שולם עבורן המס הנדרש. כך גם אין חולק כי תכולת המזוודות היתה 2510 חפיסות סיגריות, כאמור בכתב האישום (ור' ת/12-13, ת/8-10 ות/1, העוסקים בתפיסת המזוודות עם הסיגריות ובעיכוב הבלדריות ונאשם 2).

אחת הבלדריות, **אלנה סמלאנץ'** (להלן: "**לנה**"), קשרה את הנאשם באופן ברור למעורבות במעשה ההברחה, ולמעלה מכך - לנה קשרה את הנאשם אף להברחות קודמות בהן שימשה כבלדרית.

לנה העידה כי הגיעה לישראל 4 פעמים, כולן לשם הברחת סיגריות, תמורת \$400 בכל פעם. לדבריה, פעמיים פגשה בארץ את הנאשם, טרם ההברחה הנוכחית. פעם פגשה באדם בשם יהודה, ובפעם הנוכחית בגפני. לדבריה את התשלום קיבלה בעבר מהנאשם, מיהודה ומסשה. לנה דייקה והעידה כי אף שפגשה בנאשם פעמיים בטרם הפעם האחרונה, הרי שהוא שילם לה פעם אחת בלבד, \$400, טרם ההמראה מהארץ.

לדבריה, הסיגריות נותרו אצל הגורמים אותם פגשה בארץ, קרי - פעמיים אצל הנאשם, ופעם אצל יהודה (בפעם הרביעית, בה נתפסה, נמסרו הסיגריות לגפני, ועל כך אינה חולקת ההגנה).

התרשמתי כי העדה דייקה בדבריה, והיתה עקבית בגרסתה. אף שנשאלה מספר פעמים באשר לחלק מהפרטים עליהם העידה, דבקה בהם ועמדה על כך כי עדותה אמת. כך, עמדה על כך שבפעמיים הראשונות בהן הגיעה לישראל פגשה בנאשם והעבירה לו מטען בו להבנתה היו סיגריות, וכי אינה טועה בענין זה, כאשר בפעמיים המאוחרות יותר פגשה כאמור באיש קשר אחר בכל אחת מהפעמים. בנוסף, משנשאלה למעורבותו של רפאל טובול בהברחה טענה כי להבנתה תפקידו הוא הבכיר, ובהמשך אישרה כי מסקנתה זו נסמכת על דבריו של סשה, אף הוא מאומן, וכן כי ייתכן שהחוקר הוא שטען בפניה כי רפאל הוא מארגן ההברחות, וכי היא אישרה את דברי החוקר.

כן עמדה על כך שראתה את הנאשם מכניס את המזוודות בפעם הראשונה לרכב בו נהג, וציינה את שמות הנוכחים האחרים באותה נסיעה. היא תארה מפגש בכנרת עם אשתו וילדיו של הנאשם, והסעתה בחזרה על ידו לשדה התעופה. כן הבהירה כי בפעם הראשונה בדקה וראתה כי המזוודה מכילה סיגריות, וכי לאחר מכן הסתפקה במישוש המזוודה מבחוץ, וחשה כי מדובר בקופסאות.

לנה אף הודתה בכנות כי כאשר הוצג הנאשם בפניה בשדה התעופה והיא נשאלה אם היא מכירה אותו, שיקרה כיוון שהתייחס אליה יפה, וכיוון שידעה שהוא אב ל-3 ילדים.

במהלך הבאת הראיות הוגשו לבית המשפט דיסק העימות שהתקיים בחקירה בין הנאשם ללנה, ותמלולו (ת/3 ות/3א'). גם בחינת העימות מלמדת כי לנה עמדה במסגרתו על טענתה באשר למעורבות הנאשם בהברחות קודמות, וככלל גרסתה במהלך העימות תאמה את עדותה בפניי. חרף טענות ההגנה בסוגיה זו, לא מצאתי סתירות מהותיות בין גרסתה של לנה בעימות לגרסתה בפניי, ואף כאשר נטען כי קיימות סתירות שכאלה, הבהירה לנה בעדותה את העובדות לאשורן.

חרף טענת הנאשם בעימות כי מעולם לא קיבל מלנה מזוודות עם סיגריות, עמדה העדה על כך כי הנאשם משקר, וציינה כי בעבר נתנה לו את הסיגריות בנמל התעופה והוא שם אותן ברכב עמו הגיע.

לנה דייקה וציינה כי בפעם הראשונה לא קיבלה מהנאשם כסף עבור הבאת הסיגריות, ואולם בפעם השניה היא תארה את דו השיח ביניהם בשדה התעופה כאשר אמר לה הנאשם כי יתחשבנו איתה באוקראינה, ואילו היא עמדה על קבלת התשלום בשדה התעופה. הנאשם אישר כי לנה ביקשה ממנו תשלום באותה פעם, ולגרסתו בדק את הדברים עם אחיו שכן לא הבין מדוע היא מבקשת תשלום. לדבריו, דאג להסדיר עימה את הסוגיה, אולם לא שילם לה בעצמו, זאת בניגוד לדבריה של לנה אשר עמדה על קבלת הכסף מידי.

התרשמתי כי גם בעימות דייקה לנה בדבריה. היא הקפידה להבהיר מהם הפרטים אותם היא זוכרת במדויק, לעומת פרטים אותם לא זכרה היטב (ת/3א עמ' 13).

באשר למפגש בעת ההברחה נשוא כתב האישום, מסרה לנה בעימות כי כאשר הגיעה לשדה התעופה הסתכלו היא והנאשם אחד לשני בעיניים, והיא סימנה לו בעיניה. לנה הסבירה כי לא התקרבה אל הנאשם שכן "אלו החוקים", במסגרתם הם צריכים לא להתבלט, ולפיכך בשדה התעופה היא אינה יכולה להתקרב אליו (עמ' 16), כדי שלא יידעו שהשניים מצויים בקשר כלשהו.

דבריה בעימות עולים בקנה אחד עם עדותה בפניי, במסגרתה העידה כי ישבה בבית קפה בשדה התעופה, הנאשם עבר לידה, הם הסתכלו אחד על השני, והיא סימנה לו בעיניה. היא אמנם אישרה בחקירתה הנגדית כי היא חושבת שהנאשם זיהה אותה, ואינה יודעת לבטח כי כך היה, ובכך יש כדי לחזק את מהימנותה, שכן לא עמדה על פרטים בהם לא היתה בטוחה, והקפידה לדייק בדבריה.

בשלב מסוים בעימות ביקשה לנה מהנאשם שלא לצעוק עליה, ולעדות החוקר, בסיום העימות היתה לנה נסערת, היא ניגשה אל החוקר, והביעה חשש מפני הנאשם; להערכת החוקר, חששה מפני תגובת הנאשם לאחר שסיפרה על מעורבותו (ור' ת/17).

ב"כ הנאשם טען כנגד חקירה אגרסיבית ומדריכה של לנה על ידי המכס. ואולם לנה לא העידה כי חשה מאוימת בחקירה, אלא טענה כי היתה עצבנית. באשר לדברי החוקרים כלפיה, השיבה כי הסבר החוקרים באשר להבחנה בין מי שארגן למי שרק נשא בתפקיד קטן, הינו ברור לדבריה, וכאשר נשאלה באשר לדברי החוקרים כי הם אינם רוצים יותר להוציא ממנה דברים בכח, השיבה כי הבינה שלא כדאי שתשקך, ושעדיף כי תאמר את האמת. לא מצאתי כי יש מקום לפסול את דבריה של לנה בחקירה, נוכח טענות ההגנה באשר לאופן חקירתה. לנה העידה בפניי בבית המשפט, והכרעת הדין מושתתת על התרשמות בלתי אמצעית מעדותה ומתן אומן בדבריה. לפיכך איני מוצאת כי לצורך הכרעת הדין יש להכריע בטענות ההגנה בדבר אופן חקירתה של לנה על ידי חוקרי המכס. אומנם העדה אישרה בעדותה כי ייתכן שאמרה דברים לא מדויקים בעימות, ואולם בעדותה בפניי העידה כנגד הנאשם וקשרה אותו למעשים כמתואר לעיל, באופן התואם ככלל את דבריה בחקירתה. יצוין כי ההגנה עצמה עומדת בסיכומיה על כך שלנה בעדותה בבית המשפט העידה כי אינה יודעת אם הנאשם הינו ראש הרשת, וצמצמה את מעורבותו למעשים אשר עשה בישראל בלבד. היא לא העידה על מעורבות כלשהי של הנאשם בארגון ההברחה החל מראשיתה בחו"ל, וכאמור ניכר היה כי היא

מדייקת בדבריה, ואני נותנת בהם אומן מלא.

שמשון גפני העיד כי הינו מדריך נוער בסיכון. לדבריו, הכיר את הנאשם שכן שניהם חרדים, והם אף נפגשו באומן. הוא עשה לנאשם "טובה", והסכים להגיע לנתב"ג בסביבות 3 לפנות בוקר כדי "לאסוף בנות", שכן ממילא היה ער בלילות באותה תקופה, וממילא היה אמור להעביר לנאשם מכשיר טלפון אותו שכח הנאשם. לדבריו, היה אמור לקבל הוראות מהנאשם להיכן לקחת את הנשים.

גפני העיד כי הגיע לנתב"ג ברכב של חבר, נתן גולומבקי. לדבריו קיבל מהנאשם תמונה של אחת הנשים ושל המזוודות, כדי שיוכל לזהותן. כשאחת הנשים יצאה, לקח את המזוודה שלה לרכב, והשניים חזרו לאולם במטרה לחכות לנשים הנוספות. משהבינו שהן מתעכבות ושקרה משהו, יצר קשר עם רפאל, אחיו של הנאשם, הנמצא באומן, כדי שידבר עם הנשים, בהיותו דובר רוסית.

גפני אישר למעשה כי הבין שהנשים הביאו סיגריות בתיקיהן, ועוכבו ע"י המכס. בשיחה עם רפאל הבין כי זה דיבר עם

הנשים, ואף הבין כי הוא ששלח את הנשים עם הסיגריות המוברחות. לדבריו, הוא עצמו לא ידע על ההברחה קודם לשיחה עם רפאל, ולהבנתו, כפי שהוא עשה טובה לנאשם, כך גם הנאשם עשה טובה, ולא ידע מראש על ההברחה.

נדבך משמעותי בראיות כנגד הנאשם קיים בשיחות המרובות אותן קיים עם גפני ועם מעורבים אחרים בארוע, בסמוך לנחיתת הבלדריות בארץ.

משיחות אלונלמדת מעורבות ממשית ועמוקה של הנאשם בהגעת הבלדריות לארץ ובקליטתן כאן, לרבות דאגה ניכרת למזוודות שהן מביאות איתן. כך בשיחה מס' 0527016500 שואל גפני אם המזוודות "הן שלנו". בהמשך אותה שיחה מתייחס הנאשם למציאת מקום לינה עבור הנשים.

בשיחה נוספת, משעה 00:40, מציין הנאשם כי עליו לאסוף אנשים אשר מגיעים מארצות הברית וכי הוא לא יספיק לקחת את הנשים למלון ו"להסתדר עם הסחורה". השניים מתייחסים לכך כי הנשים מגיעות עם שלושה תיקים.

בהמשך מציין הנאשם כי הוא מעדיף שלא להניח את הסחורה איתן אלא להשאירה במקום אחר.

הכיצד ניתן לקבל את הטענה כי כל שעשו הנאשם וגפני הינו לדאוג להסעת אותן נשים, כאשר בבירור מבחין הנאשם בין הנשים לבין "הסחורה", וניכרת דאגתו לצורך "להסתדר" עם הסחורה, ולהשאירה במקום מופרד מהבלדריות?

בשיחה מהשעה 04:33, לאחר שלנה יצאה מהטרמינל וגפני המתין ליציאת הנשים הנוספות, ציין גפני בפני הנאשם - "אני רוצה לראות שכולם יוצאים, לראות שלא טמנו לי פה מלכודת". באיזו מלכודת מדובר, לו עסקינן בהסעה תמימה?

בשיחה אחרת, משוחח הנאשם ישירות עם לנה באמצעות הטלפון של גפני, ובהמשך מנחה הנאשם את גפני שלא יראו שלנה קשורה אליו, וגפני משיב כי הדבר ברור ולכן הוא מתעלם ממנה.

בשיחה משעה 04:58 מעדכן הנאשם כי שתי הנשים האחרות מתעכבות בביקורת הדרכונים וכשהוא נשאל כיצד הוא יודע זאת הוא משיב "יש משהו איתן על הטיסה". גפני שואל "מישהו שלנו?" והנאשם משיב "מישהו כן, אתה יודע". בהמשך משוחחים השניים על השאלה האם יש שיקוף בשדה התעופה ממנו המריאו הנשים, גפני שואל - "זה עבר שיקוף אתה בא להגיד לי" והנאשם משיב בשלילה. גם מתשובה זו ברור כי השניים מתמקדים בסחורה אשר הגיעה עם הנשים וכי הנאשם אינו עוסק רק בהסעתן משדה התעופה, אלא מפגין בקיאות במי שהיה איתן בטיסה, בכך שהסחורה לא עברה שיקוף וכיוצא בזה.

בהמשך שואל אותו גפני מה יקרה אם תופסים אותן והנאשם משיב שישלחו אותן מהארץ. שוב, ככל שמדובר היה בהסעה תמימה אותה ביקשו מהנאשם לארגן, מה טעם היה לשאול אודות אפשרות תפיסתן של הנשים? מהשיחה נהיר כי השניים אינם מתלבטים אם יש הצדקה לתפוס את הנשים, ומה עשו אשר מצדיק זאת, אלא אך מה יקרה ככל שתיתפסנה.

בשעה 05:15, אומר הנאשם כי הנשים התקשרו לזה שמפעיל אותן באוקראינה, ומאשר לשאלת גפני כי מדובר ב"אחד משלנו".

בשיחה משעה 05:37, אומרת לנה לנאשם שהיא רוצה לראות אותו שכן "כמה זמן לא ראיתי אותך". גם בהתבטאות

זו יש כדי ללמד כי אין המדובר במי שמסיע אותה בלבד, משל היה נהג מונית.

במהלך השיחה צוין כי אחת הנשים תישא בחלק מההוצאות - הנאשם לא הבהיר באילו הוצאות מדובר, אם עסקין בנשים אשר הגיעו כתיירות, ואין להן קשר לנאשם או למעורבים אחרים.

בהודעה ששלח בהמשך גפני לנאשם, כתב - "**תברח מפה, עצרו אותי. פשוט תברח מפה, תברח מפה עכשיו. תברח מפה**", הודעה שלטענת הנאשם כלל לא שמע, ולא נתן הסבר בעדותו לכתיבתה.

חרף העובדה כי השיחות המתוארות נעשו מהטלפון של הנאשם, או אליו, וחרף זיהויו על ידי גפני, טען הנאשם כי אינו מזהה את קולו בשיחות המרובות שהושמעו לו (ת/5). גם בבית המשפט, רק לאחר שנשאל מדוע אמר בחקירה כי אינו מזהה את קולו, שב וטען לפתע כי עדיין אינו מזהה, אם כי אישר כי סביר שהוא שמוקלט, כיוון שההקלטה הינה מהטלפון שלו. משנשאל באשר לדברים אותם נשמע גפני אומר, ואשר אינם מתיישרים עם טענת החפות, השיב כי השיחות לא היו באיכות טובה, וכי ייתכן שלא שמע כל שנאמר.

גרסת הנאשם, בחקירה ובבית המשפט, הינה כאמור כי אחיו רפאל, המתגורר באומן, פנה אליו וביקש שיסייע בהסעת אנשים המגיעים מאוקראינה. לדבריו, מאחר שהתחייב להסיע סבא וסבתא של חבר שהגיעו לארץ, אמר לאחיו כי אינו יכול לסייע, ואולם אחיו ביקש כי ינסה לאתר נהג עבור הנוסעים.

הנאשם טען (ת/6), כי לא ידע שהנשים עתידות להביא עמן סיגריות, והכחיש כי לנה סיפקה לו בעבר סיגריות וכי שילם לה. לדבריו, אחיו מוכר סיגריות באומן אולם לא שלח אותן לארץ.

כן טען הנאשם, כי אדם בשם אבלסון, אותו כלל לא הכיר באותה עת, שלח לו מסרון לפיו אחיו היפנה אותו אליו לגבי הגעת הנשים. אותו אבלסון היה צריך לשלוח לו כתובת של מלון עבורן, ולטענתו נראה שאבלסון שלח אותו למקום בפ"ת עבור הנשים, אולם הוא אינו זוכר זאת בודאות, ואינו יודע לאן היו צריכות להגיע. כן שלח לו אחיו תמונה של המזוודות איתן יגיעו הנשים. אין חולק כי הנאשם שלח את התמונה לגפני (ת/22 **ועדות גפני בסוגיה**). יצוין בהקשר זה, כי הנאשם טען תחילה כי הוא מכיר את המזוודות, הנמצאות בשימוש המשפחה, ובהמשך משנשאל מדוע היה צורך לשלוח לו את התמונות, חזר בו מהאמירה כי מכיר אותן. עוד יצוין, כי בעדותו טען כי אחיו דיבר איתו בנושא, בשונה מגרסתו בחקירה לפיה אבלסון הוא שפנה אליו.

לגרסתו, באותה עת נזכר ששכח מחשב וטלפון באזור המרכז, והתקשר לגפני מאחר שידע כי הוא עובד בלילות עם נוער נושר, על מנת לשאול אם הוא יוכל לקחת את המחשב מגולומבסק ולהביאו לשדה. אותו גפני, עימו לגרסת הנאשם עצמו יש לו היכרות שטחית, הציע לעשות לו טובה, ולהסיע את הנשים באישון לילה. משנשאל איך היה אמור לזהות את הנשים, השיב שהן היו אמורות ליצור איתו קשר, מבלי שהובהר כיצד היו אמורות לזהותו.

לדבריו, בעת שהיה עדיין בביתו בטבריה, עדכן אותו גפני שיצאה מהטרמינל בחורה בשם לנה. הוא שלח לגפני את התמונה של לנה שהיתה בטלפון שלו, אותה כבר הכיר מביקורים קודמים בארץ, אז הסיעה פעמיים לבקשת אחיו, ואף סידר לה דירת אירוח בטבריה. הנאשם שלח לגפני את התמונה (ת/21) כדי שזה יזהה אם מדובר באותה בחורה, וגפני השיב כי אין המדובר באותה בחורה. לדבריו הוא עצמו ניסה לדבר עם לנה ולהבין מה קורה, משלא יצאו מהטרמינל הבחורות הנוספות, ואף הציע לגפני לדבר עם רפאל, אשר דובר רוסית.

במהלך עדותו טען לראשונה כי אנשי המכס אשר פנו אליו לאחר שהגיע לשדה, ראו אותו עם הזוג אותו אסף, עומדים מחוץ לטרמינל עם מזוודותיהם. לפיכך, טען כי איש המכס אמר לזוג להמתין, ותישאל אותם. גרסה כבושה זו לא הוטחה באנשי המכס ולא נטענה קודם לכן, ולפיכך ערכה הראיית מועט, והדברים ידועים (ר' ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל).

לגרסתו, נודע לו כי העיכוב נבע כתוצאה מתפיסת סיגריות מפי גפני. במקום אחר טען כי התברר לו כי מדובר בסיגריות רק מפי חוקרי המכס (ע' 184). יצוין בהקשר זה, כי בשיחות עם גפני אף אחד מהם

לא מאזכר את המילה המפורשת "סיגריות", ומשנשאל בחקירה נגדית כיצד הבין כי הוברחו סיגריות, השיב כי זה מה שמברחים מאוקראינה.

לדבריו, באותה עת לא הכיר כלל את גיטלמן ואת אבלסון, ורק לאחר שנעצר פגש באבלסון, וזה אמר לו כי הוא לוקח אחריות על העסקה שהסתבכה.

הנאשם אישר כי בעבר היה מעורב בתשלום ללנה, אף שלדבריו לא שילם לה בעצמו מעולם עבור הברחת סיגריות, ולא נדרש לשלם לה. בהקשר זה מסר גרסה מורכבת, בה לא נתתי אמון (ר' ע' 168). כך גם טען כי אף שאינו עובד לפרנסתו, הסיעה בעבר לנתב"ג מטבריה ונתן לה כסף לשתייה, למרות שאין ביניהם קשר ממשי לטענתו. עם זאת, לטענתו לא זיהה את לנה בשדה התעופה משנשאל על ידי החוקר, שכן היא עמדה רחוק ממנו, וכך גם שלל את טענתו כי סימנה לו בעיניה כשישבה בבית הקפה.

הדרך בה העיד הנאשם, והתחמקויותיו, כמו חוסר ההגיון שבגרסתו, מביאים למסקנה כי אין ליתן אמון בגרסתו. ניכר היה במובהק כי הוא מנסה להמעיט מחלקו וממעשיו, אף בדברים בהם אין מחלוקת של ממש. כך, הוא הכחיש כי הוא שמצולם בתמונות אותן הציגה המאשימה (ר' ת/25, והודעתו ת/5). גרסתו בענין זה, כי האדם המצולם דומה לו, ואולם יש לבדוק את סימן הזיהוי של הציצית שלובש אותו אדם, הינה דוגמא למופרכות גרסתו, נוכח העובדה כי ניכר בבירור לעין כי הנאשם הוא שמצולם בתמונות, וכך גם אישר גפני בעדותו.

הנאשם התחמק ממתן תשובות לשאלות פשוטות, כגון מתי היה לאחרונה בחו"ל, והאם שהה בחו"ל עם גפני, שעה שגפני עצמו, לאחר שנשאל מספר פעמים, אישר כי למיטב זכרונו נסע לאומן גם עם הנאשם, אישר כי ת/24 הינה תמונת הנאשם בחו"ל, וכי תמונות הנאשם כשהוא ישן (ת/25) נמצאו בטלפון שלו.

גם הגעתו לחקירה עם טלפון שהוגדר "עתיק", שעה שבעת שעוכב במכס היה ברשותו טלפון "חכם", וגרסתו בענין זה כי הטלפון התקלקל, מלמדת על התחמקות ועל נסיון הסתרה. כך גם העובדה כי לעדות החוקר, הנאשם התבקש להביא לחקירה את הטלפון החכם, ואולם לא עשה כן.

אף טענתו של הנאשם כי אינו דובר את השפה הרוסית על בוריה, ולכן התקשה לכאורה להבין מלנה מה מסרה, חרף השליטה אותה הפגין בשפה זו בעת העימות, דבריו כי הוא מבין היטב את דבריה (ע' 6 לת/3א), העובדה כי תיקן את המתורגמן כאשר זה טעה בתרגום (ת/3א עמ' 12), והעובדה כי בשלב מסוים הפסיק להיעזר בשרותי המתורגמן והתעמת עם לנה ישירות ברוסית, מלמדת על שקרים והטעיה, בנסיון להרחיק עצמו מהנעשה.

טענת הנאשם כי עד שהוכנס לאולם המכס לא ידע שיש בעיה ושהנשים נתפסו (ת/5), אינה מתיישבת עם השיחות המרובות בהן נשמע משוחח הן עם גפני והן עם לנה, ומוטרד מכך שהנשים נעצרו במכס.

יצוין כי לחלק מסוים של גרסתו נמצאו תימוכין בראיות המאשימה. כך, בשיחה שקיים עם גפני, אכן ביקש כי זה יסייע לו בקבלת מחשב ואיפון השייכים לו. כך גם עולה משיחה אחרת עם גפני, כי היה אמור באותו לילה לאסוף זוג אשר הגיע לישראל לחתונה. ואולם בכך אין כדי לפגום במעורבותו בהברחת הסיגריות.

סיכום ומסקנות

טענת הנאשם כי חלקו התמצה בדאגה להסעת הנשים, ללא ידיעה אודות הסיבה להגעתן, אינה עולה בקנה אחד עם הראיות שהוצגו בבית המשפט. כמוברר לעיל, לא נתתי אמון בגרסת הנאשם. מנגד, כאמור, נתתי אמון בגרסת לנה, ממנה עלה כי הנאשם היה מעורב פעמיים קודם לארוע הנדון בהברחת סיגריות, ובכלל זה בהסעתה, בקבלת הסיגריות מידיה, ובתשלום לעדה באופן ישיר. מעדותה נלמד כי מתוך 4 הפעמים בהן הגיעה לארץ והבריחה סיגריות, היה הנאשם מעורב ב-3 פעמים. גם בכך יש כדי ללמד כי מעורבותו בפעם הנוכחית, אינה מקרית.

כך גם מלמדות כמות שיחות הטלפון עם גפני, הרצף שלהן לתוך השעות הקטנות של הלילה, העדכון המקוון של הנאשם, השימוש במילים עמומות כגון "סחורה", הדאגה לסחורה, כל אלה ועוד מלמדים על מעורבות ממשית ופעילה של הנאשם במעשה ההברחה.

אף אם איני מקבלת את טענת המאשימה כי הנאשם שלט על כל פעולת ההברחה, הרי שהחלקים עליהם פיקח וכיוון ואשר התרחשו בארץ, מערבים אותו במעשה. אין חולק כי הנאשם ביקש מגפני לאסוף את הנשים, שלח לגפני תמונה של לנה ותמונה של המזוודות, ושוחח בזמן אמת עם גפני; כאשר מהלך הדברים הסתבך שוחח אף עם לנה ועם אחיו, על מנת לטפל ביציאת הנשים והסיגריות מהטרמינל. לא למותר לציין כי גם לגרסת הנאשם אחיו סוחר בסיגריות, ודומה כי גם ההסתייעות באחיו במועד הארוע אף היא אינה מקרית.

הניסיונות להרחיק עצמו, כמתואר לעיל, מלמדים אף הם על מעורבות, על שקרים ועל רצון להטעות. נוכח דברים אלו, הרי שטענת הנאשם כי כל שעשה היה לסייע לנשים לשהות בארץ, אך בשל כך שהתבקש לעשות כן על ידי אחיו, הינה טענה אשר ממעיטה ומקטינה מחלקו במעשים, וחוטאת לאמת.

אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה הנאשם אינו מעורב במעשה העובדתי של ההברחה. אף אם אפשר שהנשים הגיעו מחו"ל ללא מעורבות הנאשם, הרי שחלק ממעשה ההברחה הינו הדאגה לקליטת הנשים והסחורה בארץ (ר' עדות לנה). בכך היה מעורב הנאשם. לפיכך, איני יכולה לקבל את הטענה כי הנאשם לא ייבא את הטובין, וכי מאחר שלא החזיק בהם בפועל, יש לזכותו. התרשמתי, כאמור, כי הנאשם ידע היטב מדוע מגיעות הנשים לארץ, ופעל על מנת לוודא את כניסתן ואת הגעת הסחורה לידי. בכך ביצע מעשים אשר מהווים חלק מביצוע העבירה.

בע"פ (מחוזי ת"א) 70980/07 מדינת ישראל נ' שאל שנהב, נקבע בהקשר זה:

"לכך נוסף, כי כאשר מדובר בחבורה, מדובר בחוליות המשתלבות זו בזו. לכל אחד מבני החבורה תפקיד משלו ואין חשיבות לתפקיד מדויק זה, ובלבד שהתוצאה הסופית היא שילוב של כל החלקים גם יחד עד ל"מוצר המוגמר" שבענייננו הוא ההברחה. אין הכרח שכל אחד מחברי החבורה יהיה בקי בכל הפרטים או שיקח חלק פעיל בכל שלבי הביצוע".

מעורבות הנאשם אינה צריכה לבוא לידי ביטוי בנוכחות פיזית בשדה התעופה, בהחזקה פיזית של הסיגריות, או בתשלום לבלדריות דווקא. פעולות הנאשם כאמור, בדאגתו להסעת הבלדריות, בהעברת התמונות של לנה והמזוודות, ובפעילותו כדי שהבלדריות והסיגריות ישוחררו מהטרמינל, יש בהן כדי להביא באופן מהותי להשלמת ביצוע ההברחה. יצוין בהקשר זה כי העברת צילום המזוודות מלמדת על חשיבות המזוודות עבור המעורבים, ועל כך שאין המדובר באיסוף תמים של אדם המגיע מארץ זרה.

בכל הנוגע לטענות ההגנה בדבר העדר החזקה בסיגריות על ידי הנאשם, הרי שהלכה פסוקה היא כי עקרון השליטה, המצוי במוקד המונח "החזקה", מורכב מיסוד נפשי ומיסוד פיזי, וכי היסוד הנפשי "עניינו מידת המודעות או הרצון לשלוט או להחזיק בנכס". היסוד הפיזי מתקיים בין היתר כאשר אדם יכול לקבוע את גורל החפץ, אף אם אינו מחזיק בו באופן פיזי, ואף אם אינו היחיד אשר יכול לשלוט בחפץ (ע"פ 250/84 הוכשטט נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(1) 811, 823 (1985)). אשר על כן, החזקת הנאשם בסיגריות היתה קונסטרוקטיבית, כנלמד משיחות הטלפון ומהנסיבות.

בכל הנוגע להברחה, הרי שזו מוגדרת בסעיף 1 לפקודה בין היתר כיבוא טובין בכוונה להונות את האוצר או לעקוף איסור או הגבלה, לרבות נסיון לעשות אחד מאלה.

באשר ליסוד הנפשי הנדרש לביצוע עבירות על סעיפים 211 ו-212 לפקודת המכס, הרי שנדרשת כוונה להונות, קרי לא לשלם מכס (ע"פ 705/77 ועקנין דוד נ' מדינת ישראל). בר"ע 530/82 עטר חברה למסחר בע"מ נ' מדינת ישראל, נקבע כי מעשים לפי סעיפים קטנים (4)-(9) לסעיף 212(א) לפקודה - "הם המלמדים בדרך הנסיבותית על כוונת ההשתמטות", וכך גם באשר ליסוד הנפשי הנדרש להרשעה בסעיף 22(א)(5) לחוק מס קניה (סחורות ושירותים).

במקרה שבפניי, נעשתה הטעיית המכס ביוזעין, מתוך מטרה להשתמט או להתחמק מתשלום המס. השיחה בה ציין הנאשם כי הסחורה לא עברה שיקוף, וכן העובדה כי הנאשם המשיך בפעולותיו לאיסוף הבלדריות והכבודה, לאחר שהתברר כי אלו עוכבו, יש בהן כדי ללמד כי הנאשם היה מודע לטיב המעשים שעשו הבלדריות ונאשם 2, ובכל זאת המשיך לפעול עבורן, במטרה להוציאן מהטרמינל. אילולא ביקש הנאשם להבריח את הסיגריות, לא היה צורך בשימוש בבלדריות, בתשלום עבורן, בנסיון להיחזות כאילו אין קשר בין הנהג אליהן, ועוד, ולפיכך גם מפעולות אלו נלמדת הכוונה להתחמק ממס.

סעיף 218 לפקודת המכס קובע כי אף המסייע או המייעץ, או המעורב בביצוע עבירה על פקודה זו - "בכל דרך שהיא, אם במישרין ואם בעקיפין, רואים אותו כאילו עבר אותה עבירה ויהא בר-עונשין בהתאם לכך". לפיכך, בהתאם לסעיף 218 לפקודה, מסייע מצוי באותה דרגת חומרה של מבצע העבירה. על כן אין מקום במקרה זה לדון בשאלה אם מעשיו של הנאשם עולים כדי סיוע בלבד, כהגדרתו בחוק העונשין. נוכח לשון הפקודה, הרי שמקום בו נבחנים מעשי הנאשם לאור פקודת המכס, דינו של מסייע הינו כמבצע העבירה העיקרי (ור' בהקשר זה גם את פס"ד שנהב המוזכר לעיל).

באשר לטענה כי הנאשם עמד בראש רשת הברחה, נמצא כי אין בראיות שהוצגו כדי להביא למסקנה זאת. ב"כ הנאשם עמד על כך שבהתאם לפסיקה (ר' ע"פ 725/95 מנחם מנדלברוט נ' מדינת ישראל), על תאור העובדות לשקף את כל מרכיבי העבירה, ובכך להניח את הבסיס הדרוש לדיון הוגן, בו יודע הנאשם מה טוענת כנגדו המאשימה.

תאור זה הוא התוחם את גבולות האישום ועומד בבסיס הגנת הנאשם.

מקבלת אני בהקשר זה את טענות ההגנה כי הטענה בדבר קיומה של רשת נעשתה ללא ביסוס תשתית עובדתית מספקת באשר למעשים קודמים בהם נטען כי היה הנאשם מעורב, וכי כתב האישום אינו מבהיר במה התבטא תפקידו של הנאשם כראש הרשת, ולמעשה מתייחס לאירוע אחד ויחיד מיום 7.7.14. בעניין זה מקבלת אני את טענת ההגנה כי לא היו בפני הנאשם פרטים מספיקים על מנת להתגונן, וכי אין המדובר בטענה מפורטת דיה.

גם חלק מהטענות העובדתיות אשר צוינו בכתב האישום, כגון שהנאשם שלט בכל פעולות ההברחה, וכי הבלדריות פעלו מטעמו, לא הוכחו, ולא הוצגה בעניין זה שמץ של ראיה. יובהר כי קבעתי לעיל כי הנאשם שלט על חלק מהפעולות, כיוון והינחה, אולם זאת אך באשר לפעולות שנעשו בארץ, ולא נמצאה כל ראיה למעורבות שלו במעשים אשר החלו מחוץ לישראל, ואשר יש בהם כדי לבסס את הטענה כי הינו ראש רשת.

כך גם לא הוכח כי הנאשם היה היד המכוונת והמכריעה בכל ארועי ה-7.7.14, ודאי שלא באשר להברחות הקודמות. יתרה מכך - הראיות מלמדות כי במעשי ההברחה השונים היו מעורבים גם אחרים, ולא הוצגה ראיה כדי ללמד כי הנאשם הוא ראש הרשת, ככל שיש רשת כזו. כך, טטיאנה העידה, בדומה ללנה, כי בפעם הקודמת בה הבריתו סיגריות לארץ, המתין להם בשדה התעופה אדם בשם יהודה. מעדותה של **טטיאנה** אף עלה כי ייתכן שאחיה, סשה, מעורב משמעותי בחלק ממעשי ההברחה, כמו גם רפאל, אחיו של הנאשם. **גיטלמן**, נאשם 2, אמנם הודה בכתב האישום שהוגש נגדו, אך טען כי לא הכיר את הנאשם עד לחקירתם, והוא אף אינו יודע דבר על מעורבות הנאשם במעשה המתואר בכתב האישום. יתרה מכך, נאשם 2 הודה בהברחה נוספת, אותה ביצע 5 חודשים לפני הארוע הנדון, ארוע בו לא היה מעורב כלל הנאשם. גם הראיות בדבר מימון ההברחה על ידי משה **אבלסון**, מלמדות כי לא הנאשם הוא שהיה אחראי על כלל הפעולות והמעשים. אף עדויות הבלדריות הנוספות, **אירינה ליטבינצ'וק וטטיאנה גזריניצ'ה**, אינן מלמדות על קשר של הנאשם למעשים, וניכר מעדותן כי לא ידעו דבר על חלקו.

בכל אלה יש כדי ללמד על מעורבותם של גורמים רבים, ואין בכך דבר כדי להצביע על כך שהנאשם דוקא הוא האחראי למעשים. **אשר על כן, לא הוכחה הטענה בדבר היותו של הנאשם ראש רשת הברחות.**

הטעיית פקיד מכס

מהראיות שהוצגו בבית המשפט אין חולק כי חוקר המכס הצביע בפני הנאשם על הבלדריות, ואולם הנאשם טען כי אינו מכיר אותן. באשר לגפני, טען כיהוא מכיר אותו מלפני שנים, מישיבה בה למדו יחד, וכי השניים רק אמרו שלום זה לזה.

בזכ"ד שכתב החוקר **לייזר מריוס** מתאריך 7.7.14 (ת/19), ציין כי שוחח עם הנאשם לאחר שנאמר לו על ידי בודק המכס, כי נהג הרכב בו נתפסה המזוודה עם הסיגריות (קרי - גפני), שוחח עם חשוד חרדי נוסף אשר המתין באולם הנוסעים. לייזר ביקש להכניס לאולם המכס לתחקור את החשוד הנוסף, הוא הנאשם. החשוד טען בפניו כי הגיע לאסוף נוסעים, וכלל אינו קשור לאירוע.

החוקר הבהיר כי לאחר שכל הנוכחים ציינו בפניו כי אינם מכירים אחד את השני, החליט לשחרר את הנאשם. בהמשך, כאשר התברר כי הנאשם מעורב באירוע, התקשר אליו וביקש ממנו להתייצב לחקירה, ואולם הנאשם לא התייצב באותו מועד.

החוקר עמד בעדותו על כך שהצביע על גפני ועל הבלדריות באופן ברור (ע' 127), ואולם כאמור הנאשם השיב כי לא ראה מימיו את הבלדריות, וכי את גפני מכיר הוא מהישיבה, והם רק אמרו שלום שלום, ואין להם קשר מעבר לכך. לכן שוחרר. כן העיד כי הצביע בפני הנאשם על המזוודה בה נתפסו הסיגריות.

גפני עצמו העיד בענין זה כי כאשר הוא נשאל אם הוא מכיר את הנאשם, שיקר והשיב בשלילה, לדבריו מתוך לחץ, וכאמור אף **לנה** הודתה כי שיקרה.

הנאשם טען בהודעתו (ת/5), כי ככל הנראה עמדה לנה עם הגב אליו ולכן לא זיהה אותה. בדומה העיד גם בפני. **בהודעה נוספת (ת/6)**, טען בהקשר האמור כי אינו חבר של גפני אלא מכר שלו, וכי במבט ראשון לא זיהה את הבלדריות, ורק לאחר מכן התברר לו כי הוא מכיר את אחת מהן והסיעה לטבריה בעבר.

אף לו הייתי מקבלת את עדות הנאשם כי לא הבחין בעפעופה של לנה כלפיו, הרי שאין בידי לקבל את הטענה כי לא זיהה את לנה כאשר החוקר הצביע בפניו עליה, מעשה אשר היטעה את פקיד המכס והביא לשחרור הנאשם. יוזכר כי תשובת הנאשם בענין זה ניתנה לאחר שבאותו לילה ממש שלח לגפני את תמונתה של לנה ואף שוחח עימה, וכי הנאשם אינו חולק על כך כי פגש את לנה בעבר. ההיכרות ביניהם משמעותית, ואני דוחה את טענותיו כי לא זיהה אותה או כי לא ראה אותה בבירור במועד האמור.

העובדה כי חרף השיחות המרובות עם גפני באותו לילה, בחר הנאשם לצמצם ולספר לחוקר רק כי השניים מכירים מהישיבה מלפני מספר שנים, מלמדת על הסתרה והטעיה. יוזכר, כי גרסת הנאשם בפני החוקר באותו מועד ניתנה לאחר שכבר הבין משיחותיו עם גפני כי הבלדריות נתפסו, ולאחר שהשניים נשמעו מוטרדים מכך. עוד יוזכר, כי לגרסת הנאשם, הכיר את המזוודות עימן הגיעו הבלדריות, וכי לעדות החוקר הוא הציג בפניו מזוודה שנתפסה. לפיכך, אין ספק כי בהכחשתו של הנאשם את הכרותו עם הבלדריות ואת טיב ומידת הקשר שלו לגפני, ניסה להרחיק את עצמו מהחקירה אשר כבר החלה, ולהציל את עורו, בדרך של הטעיית פקיד המכס באשר לפרט העלול לפגוע במילוי תפקידו.

טענות ההגנה כי יש לפרש את סעיף החיקוק כחל רק על חקירה בכתב לא נתמכו בביסוס משפטי כלשהו. באשר לטענה כי מי שהוטעה הינו חוקר ולא פקיד מכס, הרי שבהתאם לסעיף ההגדרות בפקודת המכס, פקיד מכס הינו "כל אדם המועסק בשירות רשות המכס שלא כפועל, וכן כל עובד המדינה המשמש אותה שעה בתפקידי רשות המכס". מאחר שאין חולק כי החוקר משמש בתפקידי רשות המכס, הרי שכאשר הטעה אותו הנאשם היה בכך כדי להטעות פקיד מכס כהגדרתו בפקודה.

אכיפה בררנית

בטעוניה הלינה ההגנה כנגד אי נקיטת אמצעי אכיפה כלפי 3 הבלדריות אשר הברחו בעצמן את הסיגריות, כנגד גפני אשר שימש לשיטת התביעה כנהג הרשת, וכנגד אבלסון אשר לשיטתו שלו מימן את הברחת הסיגריות. נטען כי יש בכך אכיפה בררנית המצדיקה את ביטול כתב האישום.

יובהר כי אכן הראיות מלמדות על מעורבות אותם גורמים עליהם הצביעה ההגנה במעשה ההברחה ובמימונה. יחד עם זאת, בעניינם של גפני ושל אבלסון הראיות מצביעות לכאורה על מעורבות חד פעמית בהברחה, שעה שהנאשם היה מעורב במספר ארועים בעבר, ובהעמידה אותו לדין סברה המאשימה כי הינו ראש רשת הברחה. באשר לבלדריות, הרי שמאחר שהן אזרחיות זרות וננקטו הליכים משפטיים להחזקתן בארץ עד למתן עדות מוקדמת כנגד הנאשמים, נהיר כי

אין אפשרות פרקטית להגשת כתב אישום נגדן, שכן אין זה סביר לצפות כי יעצרו עד תם ההליכים המשפטיים נגדן, וסביר כי יעזבו קודם לכן את הארץ, וכי לא ניתן יהא לנהל משפט כנגדן.

המאשימה עמדה בתשובתה לטענה על סוברניות המאשימה בהחליטה אם להעמיד חשודים לדין (ר' **בג"צ 2534/97 יחב ואח' נ' פרקליטות המדינה וע"פ 8551/11 יצחק כהן סלכני נ' מדינת ישראל**), כמו גם על קיומן של סיבות ראייתיות להחלטה.

לאחר שבחנתי את הנסיבות המפורטות לעיל, נמצא כי אין המדובר באפליה בין שווים, וכי החלטת המאשימה להגיש כתב אישום כנגד 2 הנאשמים שבפניי בלבד, הינה החלטה סבירה. אשר על כן, אני דוחה את הטענה בדבר אכיפה בררנית.

נוכח דברים אלו נמצא כי הוכחו מעבר לספק סביר העבירות בהן הואשם הנאשם, בהסתייגויות העובדתיות המפורטות לעיל, ובכך הוא מורשע.

ניתנה היום, י"א שבט תשע"ו, 21 ינואר 2016, בנוכחות הצדדים